

en Kuponskat af 2 pCt., og udtalte sin For-
 undring over, at Kreditforeningerne i sin
 Tid ved Konverteringen turde gaa til at
 nedsætte Renten fra 4 til $3\frac{1}{2}$ pCt. altsaa
 med $12\frac{1}{2}$ pCt. af Beløbet, naar de nu ere
 bange for en Kuponskat af 2 pCt. Denne
 Udtalelse af den ærede Finansminister
 undrer mig dog noget. Det forekommer
 mig dog at være givet, at de to Ting, Ku-
 ponskatten og Konverteringen, ikke have ret
 meget med hinanden at gøre set fra Kre-
 ditforeningernes Synspunkt. Kuponskatten
 lægges paa alle Obligationer, gamle som
 ny. Den vil derved særlig faa uheldig
 Indflydelse paa de ny Obligationer, der
 skulle sælges for Interessenternes Regning,
 og derved paaføre dem tilsvarende Tab uden
 at gavne de gamle Interessenter. Konver-
 teringen gennemførtes for at skaffe de
 gamle Interessenter en væsentlig og varig
 Lettelse i deres Rentebyrde, og da den
 desuden samtidig gav Renten et Stød nedad,
 altsaa bidrog til at hæve Kursen i Øje-
 blikket, saa gavnede den desuden de paa
 den Tid indtrædende ny Interessenter. —
 Kuponskatten gaar ind i Statskassen, men
 gennem Kursfaldet paa Obligationerne
 gaar den ud af Kreditforenings-Interessen-
 ternes Lommer. Rente-Gevinsten ved Kon-
 verteringen kom derimod udelukkende Inte-
 ressenterne til gode. — Kuponskatten gi-
 ver Kreditforenings-Interesserne kun
 Tab og slet ingen Fordele. Konverteringen
 gav Interessenterne ganske overordentlig
 store Fordele og ingen Tab. — Derfor vare
 Kreditforeningerne i sin Tid stemte for Kon-
 verteringen, men ere ret sikkert nu imod
 Kuponskatten. — Og det forekommer mig,
 at der er særdeles god Sammenhæng i de
 to Standpunkter.

Den ærede Minister spurgte mig, om
 Kursen paa Kreditforeningsobligationer
 faldt $12\frac{1}{2}$ pCt., da vi ved Konverteringen
 nedsatte Renten for 4 pCt.s Obligationer
 fra 4 til $3\frac{1}{2}$ pCt. Nej, det kunde den ikke,
 til Dels af de Grunde, som bleve berørte af
 det ærede Medlem for Køge (Alberty).
 Kreditforeningerne kunne til enhver Tid
 opsige deres Obligationer til kontant Ind-
 løsning, og deraf følger, at Kursen aldrig
 kan komme væsentlig over pari, og da,
 paa den Tid, Konverteringen blev gennem-
 ført, Renten effektivt kun var en Ubetyde-
 lighed over $3\frac{1}{2}$ pCt., kunde Kursen for de
 konverterede 4 pCt.s Obligationer selvføl-
 gelig, da den ikke kan stige videre over
 pari, ikke i det Øjeblik komme til at falde
 $12\frac{1}{2}$ pCt.; kunde den det, kunde der ikke
 være blevet konverteret. Men der er ellers
 ingen Tvivl om, at Konverteringen bragte

Kursen til at falde ganske væsentligt, men
 selvfølgelig kun paa de konverterede Oblig-
 ationer. Den ærede Minister vil vel ikke
 mene, at et Papirs Udbytte er uden Ind-
 flydelse paa dets Kurs. Hvis den ærede
 Minister har den Opfattelse, var der god
 Grund til at stille et saadant Spørgsmaal
 til mig, men da den ærede Minister vist
 ikke mener, at et Papirs Udbytte ingen
 Indflydelse har paa dets Kurs, er der ingen
 Grund til at stille et saadant Spørgsmaal.
 Konverteringen nedsatte selvfølgelig Kursen
 paa de konverterede Obligationer, men det
 have Kreditforeningerne ikke noget imod.
 Det, der interesserer Kreditforeningerne,
 er, at der er gode Kurser paa de Obliga-
 tioner, der nyudstedes og skulle sælges for
 Interessenternes Regning.

Da jeg har Ordet, skal jeg endnu gøre
 et Par Bemærkninger om det 3die Lovfor-
 slag paa Dagsordenen, nemlig Forslag om
 Statstilskud til Kommunerne. Efter det
 Standpunkt, jeg staar paa med Hensyn til
 Skattereformen i sin Helhed, er der, hvis
 dette Standpunkt kunde blive accepteret
 til Slut, ikke megen Udsigt til, at der kan
 blive noget at fordele til Kommunerne.
 Mit Standpunkt er jo dette, at man skulde
 gaa til en Afskrivning af de nu bestaaende
 Grundskatter til Beløb ca. $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr.,
 at man skulde vedtage Folketingets Forslag
 om en Formue- og Indkomstskat, hvoraf
 jo følger, at 0,4 pro mille af de faste Ej-
 endommes Værdi skal overføres til Kom-
 munerne, det er 1,934,000 Kr. Det bliver
 altsaa en Udgift for Statskassen eller en
 formindsket Indtægt af i alt 12,434,000 Kr.
 Indtægts- og Formueskatten er anslaaet
 til at kunne indbringe 8,280,000 Kr., hvor-
 ved der følger fremkommer et Underskud
 paa 4,154,000 Kr. Som jeg sagde forleden,
 finder jeg det for mit Vedkommende rigtigt,
 at man dækker noget af dette Underskud
 ved en moderat Skat paa de faste Ejen-
 domme efter deres Værdi, naar man ellers
 kan enes om en saadan Skat. Jeg angav
 forleden, at en Skat af 0,5 eller 0,6 pro
 mille efter min Opfattelse kunde være pas-
 sende, men jeg fjøede udtrykkelig til, at
 det var noget, jeg kun angav som noget
 rent foreløbig. Hvis man gik til at paa-
 lægge en Skat paa de faste Ejendomme af
 0,5 pro mille af Værdien, vilde det efter
 min Værdiansættelse for Landbrugsejen-
 dommene, der jo var 8,000 Kr. \times 375,000,
 det er jo Antallet af Tdr. Hartkorn, altsaa
 3 Milliarder — hvilket, som jeg i Forbi-
 gaaende skal bemærke, omtrent svarer til
 den Værdi, som Skattekommissionen kom
 til, hvad der kan ses af dens Beretning —